

ŽOBRÁKOVÉ GATE BEGGAR'S TROUSERS

Z knihy:
Rozprávky zo Zamaguria
Bratislava 1975

Autori:
Viktor Majerník
a
Peter Glocko

Ž O B R Á K O V E G A T E

il raz na Zamagurí žobrák, Compeľ ho prezývali. S paličkou v trasúcich rukách chodil z dediny do dediny, cez plece vrece, ktoré mu raz slúžilo ako záhlavok, inokedy ako perina. Záplat na jeho portkách z roka na rok pribúdalo, pomaly už nebolo vidieť, že to boli kedysi pekné súkenné gate, aké nosia zamagurskí gorali dnes. Ľudia sa nad ním vždy zlutovali, tu mu dali najesť, tam mu dali nejaké peniaze, u ďalších prespal v stajni alebo v stodole na senie. Nik si ho nepamätal mladého, všetci ho poznali ako zhrbeného starčeka, zdalo sa, že už má pomaly sto rokov.

Ale každý má dni spočítané a mal ich zrátané aj Compeľ. Ked' zacítil, že sa blíži jeho chvíľa, prišiel raz večer k jednému gazdovi a poprosil ho o nocľah. Gazda mu ustlal na slame v teplej stajni. Sám neboli omnoho bohatší ako Compeľ, malý domček chátral, komora bola prázdna a pri dome sa pásala iba jedna kozička. Ale aj s tou troškou mlieka a chleba sa so žobrákom podelil.

Compeľ sa najedol, napil čerstvého mlieka od kozy Rogane a hovorí gazdovi:

»Gazdíčko, blíži sa moja posledná chvíľa. Čoskoro sa s týmto svetom rozlúčim. Pochovajte ma ako človeka, len o to vás prosím, a neoľutujete. Ked' zomriem, zoberte si moje portky a...«

Nestačil dopovedať a vydýchol naposledy.

Gazda sa postaral, aby Compeľ odpočíval ako človek. Dal po-

sledný groš farárovi za pohreb a sám urobil na Compeľovom hrobe v ľavom rohu lechnického cintorína jednoduchý drevený kríž.

Vrátil sa domov a rozmýšľa, čo so žobrákovými zaplátanými portkami:

,Vedť to už nie sú ani gate, bol by som ľuďom iba na posmech.'

Obliekol ich strašiakovi postavenému na dvore, aby jastrab sliepky nekradol.

Raz sedí gazda na podstienku a pozerá sa, ako sa kury prplú okolo strašiaka. Jedna z nich zobla do zaplátaných gatí a zo záplaty vypadol zlatý peniaz.

Gazda nevie, či ho mamuní, vedť nie je ani Jána, kedy sa poklady zjavujú.

Vstal, ide ku strašiakovi a spod trhajúcej sa záplaty svieti ďalšia zlatka. Odpára záplatu, odpára druhú, pod každou záplatou je zašitý zlatý peniaz. Nazbieral ich hodne, lebo gate boli samá záplata. Až teraz rozumel Compeľovým slovám.

Postavil si nový domček, kúpil kravu, kúsok poľa, všetko za peniaze zo žobrákových gatí. Dal aj hrob Compeľovi opraviť, kvety naň zasadil a staral sa oň ako o hrob najbližšieho človeka.